

Heinrich Rahn

Henricus Rahne I. D. & Prof. Decanus aequae ac Tota Facultas Iuridica Academiae Rostochiensis ad Wilhelmi Mellingeri Disputationem Inauguralem die 2. instantis Mense Septembris habendam, Magnificum Dn. Rectorem ... officiose invitant

Rostochii: Kilius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735205264>

Druck Freier Zugang

Festlegungen aus bürgerl. + kanon.
Recht

Progr. + Posthones

R U für 1658

Heinrich Rahne, Præs. / d

Wilhelm Mellinger, Resp.

mit Progr.

HENRICUS RAHNÉ

J. D. & Prof.

DECANUS

æquè ac

TOTA FACULTAS JURIDICA

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

Academiæ Rostochiensis

ad

DN. WILHELMI MELLINGERI

DISPUTATIONEM

INAUGURALEM

die 2. instantis Mensis Septembris

habendam,

Magnificum Dn. RECTOREM,

Dnn. Professores, omnes omnium Ordinum Cives Academicos, juxta ac cæteros

Literatos & Literatorum Fautores

officiosè invitant.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.

ANNO M. DC. LVIII.

Cum in nuperis ad solēnem de Jure Emphyteu-
seos Disputationem publicis invitatoriis pri-
ma quasi lineamenta duceremus sceleti & Ma-
teriæ de dignitate, quâ latè pater, mentio quoq; fiebat
Nobilitatis, tanquam specialiter ita dictæ dignitatis:
Quam quia tum temporis per instituti & pagellarum
rationem attingere non licuit, ne planè præterita vi-
deatur, huc advocabimus, non ut omnem ejus ambi-
tum in hacce coarctem angustias, quod quidem Ili-
da nuci includere velle foret, sed potissimum, ut eam
Doctoribus quoq; quorum iniqui plurimi solent es-
se censores, & Doctores ei, surculum arbori, sed bre-
vissimis, vindicemus. Quod dum exequimur, ne no-
bis eveniat, quod in fabulâ Pictori, (qui cum Leoni
insidentem pinxisset hominem, eumq; Leoni, homi-
nes fortiores esse indigitans, monstrasset, Leone au-
tem de pictore sciscitante, hominem pinxisse rege-
ret, responsum tulit, benè id ipsum esse, sed si leones
pingere scirent, picturos etiam ipsos, quod sibi place-
ret,) ita calamum attemperabimus, ne in causâ pro-
priâ Nobis quicquam dedisse videamur, quod non
aut sacratissimæ leges Imperatoriæ Nobis dudum de-
derint, aut quivis necessariò largiri cogatur. *Definim*
itaq; *Nobilitatem* (quæ sive quasi non vilis, sive non bi-
lis, sive nobis lis, seu noscibilis dicatur, perinde jam
nobis est) quoad præsentem cōsiderationem univer-
salem, quod sit dignitas specialis, quâ quis legitimè
plebeia conditione exemptus per gradus evehitur.

Quæ

Quæ definitio, ut eò pateat magis, lustranda paucis,
comodâq; interpretatione iuvanda est. Esse a. Nobili-
tatem nostram, dignitatem specialem, id superius evi-
ctū jam est, cum non, ceu Laus, Honor, bona fama &c.
cui vis etiam ē plebe, & qui in statu plebejorum porrò
maneat, tribui à quo vis etiam plebejo possit; sed cer-
tis tantū conferatur personis, quæ eo ipso, dum No-
biles esse jubentur, ē viliori statu in eminentiorem e-
vehuntur & à plebe separantur; Idq; (ut ad causas ac-
cedamus) ab Imperatore potissimū, aut cui iste hoc
peculiari gratiā concessit, aliisq; supremis in populo
suo rerū arbitris fiat, necesse est, penes quos cum cæ-
tera Majestatis jura resideāt, hoc quoq; radiis suis cæ-
terorum splendorem non parum adauget. Præcipuè
autem, si ab Imperatore gratiosè conferatur, illustri-
erit Nobilitas. Cum n. ille, *autore Bartolo in l. pen. C. de
bon. qua lib.* tanquam stella matutina in medio nebulae
meridionalis inter omnes Reges emineat; cum ab il-
lo omnes dignitates tanquam à suo fonte & principio
scaturiant, *secundum Gail l. obs. 30. n. 21.* ad eumq; rursū,
tanquam rivuli & flumina ad mare, redeant &c. *vid.
Jos. Nolden. de Stat. nobilit. c. 2. n. 14.* cur non à dignita-
te conferentis censeatur quoq; dignitas collata Nobili-
tatis? Unde & id porrò perspicuum est, quod Nobili-
tatis, ut Accidens, naturā non veniat. *Fab. de Anan. con-
sil. 8. n. 2.* sive quod non nativa, sed dativa sit, *Bart. in l. 1.
C. de dignit.* Omnibus siquidem æquale natura tempe-
ramentū præstat. Quod autem Nobilis alius fiat, alius
verò

verò nascatur, & ad posteros quoq; suos eandem dignitatem per imputationē transmittat, id omne à civili est discretione, & ab eâ, quam diximus, potestate, quæ, ut optimus, ut dignissimus quisq; est, ita nobilissimum eum esse vult, ut virtute quis excellit, ut Rempubl. variis meritis in pluribus partibus fulcit, ita plurimum ipsi tribuit, ita beatum & honoratum esse cupit. Virtus namq; tam togata, quàm militaris, & propter eam exantlatæ, inq; rempubl. collatæ curæ, molestiæ, vigiliæ, unica radix & fundamentum Nobilitatis sunt, ut, hæc si absint, Nobiles suam nobilitatem, tanquam viles in scenâ histriones regiam personam, gerant, & detractis, quibus insolescunt, ornamentis, humiles protinus abjectiq; plebeïæ sortis appareant homunciones, quorum imago dudum à Poetis in asino Cumano depicta est, qui Leonis velatus exuviis terribili fastu reliquis insultabat animalib⁹, donec obscenâ auriū mole proditus, alieni honoris habitu spoliaretur, ceu habet *Newb. in Theatr. ingen. hum. lib. 2. c. 9.* Sed & accedat, oportet, solennitas quædam aut actus, qui non tantum nobilitatem in suâ formâ constituat, sed ex quo etiam data illa intelligi, posteaq; probari possit; qui fit, cum Princeps vel solennibus verbis, gladii percussione, permansuri diplomatis concessione, atq; sic solenni ac evidenti actu, aut expressâ lege, vel aliâ tacitè, citra creationem aut diplomatis donationem, voluntatem suam facto declarat, cum nihil intersit, suffragio voluntatem suâ patefaciat, an rebus
ipsis

ipsis & factis, l. 32 in fin. n. de legib. imò plus sit, facere, quam pronun-
ciare; re, quam verbis demonstrare, c. cum dilecti. s. 2. extr. de
appell. Nolden. de Stat. Nobil. c. 4. n. 15. 16. Quæ quidem omnia per
vocabulum, legitimè, designantur. Finis a. Nobilitatis in
eo consistit, ut Virtutem suam maneat honos, sua debita præ-
mia, ut dignitatum serventur gradus & ordines, ut Nobiles fa-
milie conserventur, & sit, in quo à plebis & ignobilibus dis-
cernantur. Effectus deniq; maximè claret, tum in Privilegio-
rum complurium, immunitatum item, pænarumq; mitigatio-
nis fruitione, tum in reverentiæ & honoris exhibitione, tum
quoq; in ejus ad posteros propagatione, quando nimirum, ut
in illos transmittatur, cautum est. Quæ omnia à Jctis ac Poli-
ticis latius & ex professo tractantur, qui consuli possunt. No-
strum nunc erit, quæ dicta sunt, ad Doctores aptare, ut eos ta-
les verè esse pateat. Cum itaq; illis ipsa res competat, nomen
utiq; denegari non poterit: Primum n., quod Doctoratus sit
Dignitas, & quidem specialis & excellens, id nemo hæctenus in
dubium vocare ausus est, & probat ipsa dignitatis descriptio,
quæ Br. in l. 1. C. de Dign. est qualitas faciens differre à plebeis.
Volunt deinde id ipsum Imperatores (quorum ossibus inhæ-
ret, & ad quorum reservata, tâquam regale majus pertinet po-
testas creandi Doctores, quiq; deinceps eruditorum collegiis
mandarunt dona sua vendere benè merentibus, sicut Dii Bo-
na sua laboribus vendunt, Walther. de stat. jurib. & priv. Doct.
c. 21. fin.) dum passim in Constitutionibus suis eruditos, legum
peritos præfertim, præclarissimis cohonestant titulis, vocân-
do eos Nobilissimos, maximum decus, illustres, amicos & pa-
rentes suos, viros excelsos & honoratos, quibus januam Impe-
rialè semper patere velint, gloriosos item, magnificos, splen-
didissimos, clarissimos, prudentissimos, inelytræ recordatio-
nis, optimæ memoriæ, quæq; hujus generis plura passim à ju-
reconsultis comportata, chartula hæc non capit. Suadet hoc
scientiarum, quas Doctores tractant, tum sublimitas, tum ne-
cessitas,

necessitas, cum iis non minus in vitâ humanâ carere possimus
quàm aqua & igni, tum utilitas insignis, cum iis, quicquid in
Rebus publ. benè positum & constitutum reperitur, acceptum
ferendum sit. Ut namq; benè sit animæ, id peragunt Doctores
Theologi: ut benè fortunis hominum, Jcti: ut Corpori, faciunt
Medici. Theologi prospiciunt ut benè sit choro & thuri:
Jcti, ut benè sit foro & juri: Medici, ut benè sit thoro & ruri.
Animæ morbis Theologus, animi morbis Jctus, corporis
morbis Medicus est salvator. Theologus, ne religioni, Jctus, ne
regioni, justitiæ & virtuti, Medicus ne sanitati vis fiat, curat.
Et quilibet horû cuilibet pro salute cuiuslibet studet, ut quæ-
libet ex horû quolibet studio salus promanet. Ecquid verò sa-
lubrius & magis necessariû bonis his habebitur? Quò ergò ma-
jora bonain Republ. promovēt, cōservāt, & utilitati singulorû
velificātur, cō majores etiã ipsi Doctores habēdi sunt. *Walther.*
d. Tract. c. 8. §. 39. Et sicut anima præfertur corpori, aurum plum-
bo, Sol Lunæ, ita nobilitas scientiæ, quæ dicitur animi, præ-
ponenda est civili, quia majori encomio dignû est, quod pro-
prio, quàm quod alieno labore & industriâ comparavimus.
Loquuntur id insuper ipsa examina & specimina Doctoratum
prægressa, dum neminem nisi dignum cō aspirare decet. Ma-
nifestant idem requisitæ & adhibitæ in ipso actu solennitates
& ceremoniæ: testantur concessæ immunitates & privilegia
uberrima, quæ Doctoribus tam quoad personam, res, & actio-
nes competentia integris tribus capitibus enarrata leges apud
Walther. d. tractat. C. XV. XVI. XVII. Nolden. d. tr. c. V. th. 6. à num.
130. aliosq; plures. Et, ut cum *Job. Jac. Frischen in resolut. Jurid.*
Quest. Sc. p. 237 pleraq; dicenda in compendium referam, me-
retur istud immunitatis & Nobilitatis magmentum, tanq; tam
certissimum ad studia incitamentum, personarum dignitas,
Auth. Habita: ibi. divinarum atq; humanarum Sc. Ordinis præ-
eminencia, literarum prærogativa, exilium amore scientiæ
susceptum *d. Auth. studiorum reverentia, l. quicquid. C. de Advoc.*

Div.

div. jud. ubi Bald. infra. patrimonii, valetudinis & virium exinanitio & accuatio, d. Auth. ibi. facti de divitibus pauperes. scientiæ nostræ, quâ totus illuminatur mundus, honor & decus. d. Auth. Confirmant id deniq; ipsorum Nobilium saniorum aliarumq; illustrium personarum testimonia clarissima, quorum plurimi, tantum abest ut Doctoratum e Catalogo Nobilitatis proscripserint, ut potius eum statui suo eximum decus & splendorem majorem addere posse firmiter crediderint, dum in omni facultate, Doctoralitariâ non pauci se redimiri experiverunt, quorum syllabum C. XXIII. d. sui tract. à p. 505. ad 530. inseruit Georg. Christoph. Walther. Et notabile inter alia est Exemplum Joachimi Mynfingeri, Jetti, qui ex veteri Helveticâ nobilitate oriundus, sed inde cum aliis antiquis familiis post Leopoldi Austriaci cladem ejectus, cum animadverteret, uxori ingratum accidere, si quis ipsum Doctorem, vel Cancellarium appellaret, gratissimo animo non solum titulos istos audivisse, sed & prudenter dixisse fertur, Nobilem Equitem à Doctore esse servatum & quasi postliminio reductum, Nold. d. tract. c. V. n. 168. simile quid refert Melch. Adami in Viis Jlorum p. 130. de Sigismundo Barone Herbersteinio. Quæ quamvis ita se habeant, longeque plura tam exempla, quam testimonia & rationes produci possint, quibus nostrâ sententia non tantum roboretur, sed & insuper probetur, Doctorem Nobili & Militi merito præferri, omnibus tamen istis, sed ingeniosè magis quam verè, sese præ aliis opponit Nobilissimus Conradus ab Einsidel in Tr. de Regal. cap. 9. num. 140. putans (1) quod, quia Doctores & Nobiles nomine differunt, inter se quoque non conveniant, præsertim cum & Nobiles Doctoris gradum aliâ accipere nequeant, nec Doctores ab Imperatore specialem nobilitatis concessionem petere op^o habeant, cum, quod prius quis habet, iterum ei tribui supervacaneum sit. (2) cum Nobilitandi potestas sit solius Imperatoris, Doctores verò à Collegiis literatorum saltem creentur, (3) cum omnis Nobilitas sit transitoria ad Heredes descendentes, Doctoratus verò non sit transitorius, & (4) cum consuetudo in contrarium sit, sequi, Doctores non esse Nobiles. Sed cum hæc argumenta à propugnatoribus nostræ sententiæ jam ante contusa & confutata sint, non opus est ut nos diu circa ea detineamus; potest tamen hic quoque breviter ad singula responderi. Ad primum quidem, tum, quod stante hoc argumento, nec Comites Palatini, nec Equites Aurati, nec Principes, nec Comites, nec Barones, nobiles dici possint, quod tamen admittere, prædurum, imò iniquum & absurdum foret; tum, quod vox Nobilitatis accipiatur vel genericè, prout omnes à plebeia conditione exemptos denotat, ut sunt Imperator, & modo dicti omnes; vel specialiter, prout quidam in specie id nominis retinent: secundum illam acceptionem dicitur, Doctores

Doctores esse nobiles, secundum hanc non, *Sin Doctor ist Ebel/ aber kein Ebelmann/ Linneus lib. 8. de Jur. publ. c. 8 n. 104, 105. Ad secundum, quod Imperator per alios possit nobilitare, l. 1. §. 6. vers. omnia. C. de V. J. E. Ad tertium, non necesse esse, omnem nobilitatem transire ad heredes, exemplo Comitum Palatinorum, Equitum Auratorum, Militiæ Officialium &c. Ad quartum, consuetudinem separare Doctores tantum à Nobilibus in specie infimâ ita dictis, accensere nihilominus veris Nobilibus, & admittere eos ad nobilissimas quasque dignitates & officia. Cæterum, modernus noster Candidatus, Dominus WILHELMUS MELLINGER, Beidenbostelio-Cellensis, cum se à primâ juventute usque huc bonarum literarum studiis mancipasset, eorumque tum in patriâ Cellensi Scholâ, tum illustri Juliâ, quam Anno M. DC. LII. Mense Martio adire cæpit, complura specimina edidisset, in que hæc in Philosophicis JOHANNÈ à FELDEN, in Jure verò Cl. HAHNIO, WERNERO, & BINNIO, Dd. & Professoribus celeberrimis, informatoribus & Hodegetis per aliquot annos usus esset, posteaq; , ut spei, quam de ipso Vir Magnificus DN. HENRICUS LANGERBECK, J.Ctus & Orator eximius, Aulæq; Cellensis Cancellarius dignissimus, conceperat, satisfaceret, & vestigiis Clarissimorum Mellingerorum, Majorum suorum, ulterius insisteret, ad celebrem nostram Varniam accessisset, hicq; biennii spatio, tam meo, Decani, quam Viri Consultissimi DN. REDEKERI ductu legum volumina fideliter evolvisset, difficultates explicasset, & superasset, seq; nuper judicio Ordinis nostri, secundum l. 7. C. de Profess. & Med. probandum dedisset, & sic eruditum ostendisset, ut ipem, quam Imperator §. ult. *proem. Infit.* requirit, pulcherrimâ, brevi impleturus sit; quare permisso ipsi porro SOLENNES THESESES tabulæ publicæ affigere, deq; iis è cathedrâ ad impetranda Doctorum Jura & Privilegia, de quibus modo præfatum sumus, respondere. Quod cum in diem 2. Septembris futurum sit, peramanter & officiosè rogamus Magnificum Dn. Rectorem, inclytos Professores, cæterosq; omnium Facultatum Doctores, Licentiatos, plur. Reverendum Ministerium, Scientiarum Magistros, variorum Ordinum Literatos ac Cives Academicos reliquos, literarum item Fautores & Sectatores quoslibet, ut se solito more sistant, placide, quibus id commodum, cum DN. CANDIDATO conferant, brevi temporis usuram & vacivas aurium ædes commodent, deq; eruditione DN. CANDIDATI æquum perhibeant testimonium. Quisque pro favore & officio præstito experietur nos sibi gratissimos, & memoria beneficiorum nunquam oblitterabitur. V.*

P. P. sub Sigillo nostræ Facultatis, die XXII. Aug.
ANNO clō lō cLVIII.

LIV.

Neglecta Wesenbecij opinione
dimus: extraneum possessorem in
ctioni hypothecariae praescribere, i
pr. *f. d. usuc. immobili*, tempore 3
autem, non nisi 40. ann., *l. 7. pr.*
40. ann.

LV.

Duos testes, regulariter, nisi
requirat, sufficere in quovis actu, d
jus affirmat, *Dent. 17. v. 6. Matth 1*
cap 4. § 23. Extr. Eod.

LVI.

Regulae juris, quod ignorantia
cuset, *l. 9. ff. de jur. § fact. ignor. est*
tum ac certum, *l. 2 d. t.* dum aut
culpam non caret, & facit contra le
tur minimè in his potest quære
ditionis stulti, quam periti *l. 4. ff.*

LVII.

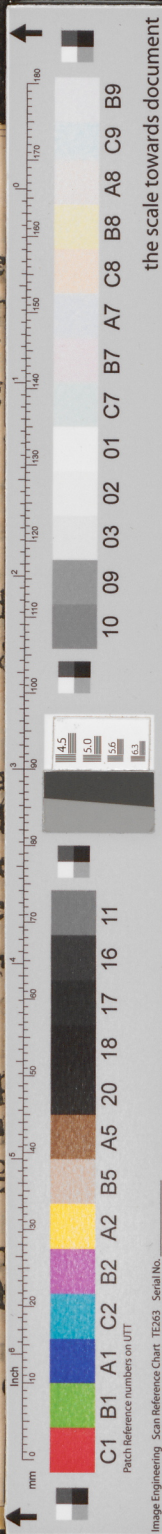
Et, quia regula est, per se imp
quia est universalis & contingen
ter concepta, in materia conting

LIX.

Concubinam habere & canon
mittitur, *dist 34 c 4. § 5*, neq; obst
verba concubinas vobis habere
ad plures concubinas, quas hab

A3

the scale towards document

nov. defen-
cutum, a-
i, triennio,
Debitorem
ra ser. 30 v.
iter plures
humanum
ff. d. testib.
n, facti ex-
od jus fini-
oc ignorat,
cinium igi-
is sint con-
clam.
ceptionem,
universalis-
necessaria
li jure per-
fic. 6. in quo
referuntur
prohibet.
Liberos